Tavşan ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Tavşan ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Uzun ağaçlar ve yumuşak yosunlarla dolu güneşli bir ormanda, Ruby adında genç bir tavşan yaşardı. Ruby'nin yumuşak, kızıl kahverengi tüyleri, dik uzun kulakları ve merakla parlayan parlak kehribar rengi gözleri vardı. Bir köşesine küçük sarı çiçekler işlenmiş gök mavisi bir boyun atkısı takardı. Ruby hızlı hızlı zıplamayı ve her şeyi bir anda görmeyi severdi.

Bir sabah Ruby, gün batmadan önce bütün ormanı görmeye karar verdi. Küçük burnunu kıpırdatıp, "Ormanda koşup her köşeyi gezeceğim!" dedi. Hızla ormanın kenarına zıpladı; ağaçların sıklaşıp yükselmeye başladığı yere. Güneş daha yeni doğuyordu ve Ruby yola çıkmaya hazırdı.

Ormanın kenarında Ruby, arkadaşı kaplumbağa Toby ile karşılaştı. Toby'nin sıcak kahverengi desenli zeytin yeşili bir kabuğu, yumuşacık koyu kahverengi gözleri ve dostça bir gülümsemesi vardı. Kırmızı şeritli küçük bir hasır şapka takıyordu. Toby patika boyunca yavaşça yürüyor, sabah havasının tadını çıkarıyordu. "Günaydın, Ruby," dedi. "Nereye bu acele?"

"Gün batmadan önce bütün ormanı göreceğim!" dedi Ruby. "Benimle gelir misin?" Toby gülümsedi ve "Çok isterim, ama ben acele etmeden, tadını çıkararak yürümeyi severim. Ormanda keyfini çıkaracak bir sürü küçük güzellik var," dedi. Ruby güldü. "Güzelliklere ayıracak zamanımız yok! Acele etmeliyiz!" Ama Toby sadece başını salladı ve onun yanında yürümeye başladı.

Ruby önden zıpladı, sonra durup Toby'nin yetişmesini bekledi. "Hadi, Toby! Bu kadar yavaş gidersek hiçbir şeyi göremeyiz!" Toby sadece gülümsedi ve küçük başıyla bir yeri işaret etti. "Şu çiy damlalarıyla parlayan örümcek ağına bak," dedi. Ruby baktı ve su damlalarının içinde küçücük gökkuşakları gördü. "Aa," dedi yumuşak bir sesle. "Neredeyse bunu kaçırıyordum."

Yürümeye devam ettiler ve Ruby sabırlı olmaya çalıştı. Ama kısa süre sonra yine önden zıpladı. "Acele et, Toby! Güneş yükseliyor!" Toby yavaş ve düzenli adımlarla yürüdü. "Kırıntı taşıyan bir karınca ailesi var," dedi. "Ne güzel birlikte çalışıyorlar." Ruby karıncaların sıra sıra yürüyüşünü izledi. "Çok tatlılar," diye kabul etti. "Ama daha görecek çok şeyimiz var!"

Yürürlerken Ruby yabani çileklerle dolu bir yer fark etti. "Bak!" diye bağırdı ve birkaç tane yemek için durdular. Toby, "Ne kadar tatlılar, değil mi?" dedi. Ruby ağzı doluyken başını salladı. Biraz daha sakinleşti. Belki durmak o kadar da kötü değildi. Ama sonra hedefini hatırladı. "Yola devam etmeliyiz," dedi. "Orman çok büyük!"

Küçük bir dereye geldiler ve Toby su içmek için durdu. Ruby ayağını yere vurdu. "O kadar uzun zamandır yürüyoruz ki daha çok az şey gördük!" Toby ona sevgiyle baktı. "Ama suyun ne kadar berrak olduğuna bak. Küçük balıkları görebiliyorsun." Ruby dereye eğilip baktı ve gümüş balıkların hızla yüzdüğünü gördü. "Çok güzeller," diye fısıldadı. "Hızlıca geçseydim onları kaçırırdım."

Ruby daha yavaş zıplamaya çalıştı. Etrafına baktı ve turuncu kanatlı bir kelebek gördü. "Aa!" diye nefesi kesildi. "Ne kadar güzel!" Toby gülümsedi. "Bakarsak burada koskoca bir dünya var." Ruby daha fazlasını fark etmeye başladı: küçücük bir mantar, tüylü bir tırtıl, bir ağacın tepesinde bir kuş yuvası. Yürüyüşün tadını çıkarmaya başladı. "Bu güzel," dedi. "Ama yine de bütün ormanı görmek istiyorum."

Güneş gökyüzünün ortasına ulaştığında Ruby ile Toby ormanın daha önce hiç görmedikleri bir bölümüne girdiler. Ağaçlar daha sıktı ve patika daha belirsizdi. "Burayı bilmiyorum," dedi Ruby, biraz endişeyle. Toby, "Keşfetmenin eğlencesi de bu! Devam edelim," dedi. Ruby başını salladı ve yan yana yürümeye devam ettiler.

Aniden çalıların arasından geçip güzel, gizli bir gölet buldular. Su durgun ve maviydi, yüzeyde nilüfer yaprakları yüzüyordu. Yusufçuklar havada dans ediyor, güneş suyun üzerinde parlıyordu. "Aa, Toby!" diye fısıldadı Ruby. "Bu gördüğüm en harika yer!" Toby gülümsedi. "Acele etmediğimiz için bulduk burayı."

Ruby göletin yanına oturdu ve arkadaşına baktı. "Haklıydın, Toby. Acele etseydim bir sürü şeyi kaçırırdım: örümcek ağını, karıncaları, çilekleri, balıkları, kelebeği ve bu göleti. Bana sabır gösterdiğin için teşekkür ederim." Toby hasır şapkasını hafifçe kaldırdı. "Ben de benim hızlı arkadaşım olduğun için teşekkür ederim. Yolculuğu heyecanlı kılıyorsun!"

Bir süre gölette kaldılar, yusufçukları izleyip kurbağaları dinlediler. Ruby, gün batmadan önce bütün ormanı görmesine gerek olmadığını anladı. Bir gün için yeterince harika şey görmüştü. "Yarın buraya yine gelelim," dedi. "Ve acele etmeden, tadını çıkarabiliriz." Toby sevinçle kabul etti. "Kulağa harika geliyor."

Güneş batmaya başladığında Ruby ile Toby yavaşça eve yürüdüler. Ruby artık önden zıplamıyordu. Toby'nin hızına ayak uydurdu ve daha da fazla küçük güzellik fark etti: bir tavşan ailesi, parlayan bir ateş böceği, gökyüzünde beliren bir yıldız. "Arkadaş olduğumuz için mutluyum," dedi. "Dostluk, farklı hızlara saygı duymak demektir." Toby başını salladı. "Ve yolculuğun birlikte tadını çıkarmak."

Ormanın kenarına vardıklarında Ruby, Toby'ye sevgiyle sarıldı. "Bugün en güzel maceraydı," dedi. "Çok şey gördük ve yavaşlamayı öğrendim." Toby gülümsedi. "Ben de hızlı bir arkadaşın bana yeni şeyler öğretebileceğini öğrendim. Daha nice maceralar yaşayalım." Ertesi gün yine buluşmaya söz verdiler.

Böylece tavşan Ruby ile kaplumbağa Toby en iyi arkadaş oldular. Ormanı birlikte keşfettiler; bazen hızlı, bazen yavaş, her zaman birbirlerinin hızına saygı duyarak. Ruby sabrın kendi ödüllerini getirdiğini, Toby ise heyecanın da eğlenceli olabileceğini öğrendi. Nezaket ve sabırla ormanda birlikte nice mutlu günler geçirdiler.